No. 2814 Woensdag 20 Januari 1937 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

De opbrengst 1936.

De eindcijfers over de inkomsten over 1936 zijn binnen.

Deze hebben bedragen de som van *f* 9.276.705, of wel *f* 860.627 meer als het jaar **1935.**

Met dit cijfer was het eindcijfer voor 1936 *f* 1.307.299 boven de raming.

Onze schatkist kan met deze resultaten tevreden zijn, al zijn er verschillende personen, die verwacht hadden, dat we dit jaar een 10 millioen zouden bereikt hebben.

Of dit nu in 1937 geschieden zal?

Op dit gebied zullen wij ons moeilijk aan voorspellingen kunnen wagen.

De toestand schijnt voor 1937 wel een verbetering te geven op 1936: maar er zijn in de laatste maanden ook verschillende belastingverminderingen aangenomen.

Nu is het wel bekend, dat bij belastingvermindering het gebruik veelal toeneemt en daardoor de mindere inkomsten weer gecompenseerd worden,

Maar voor sommige verminderingen gaat deze regel niet op, o.a. zal door vermindering der loodsgelden, het aantal schepen niet in die mate toenemen, dat deze inkomstpost gelijk zal blijven.

Onder de verschillende eindcijfers van het jaar 1936 zijn nog verschillende bemerkingen te maken.

Toegenomen zijn:

	1936	193[illegible]
Invoerrechten	*f* 2.070.448	[illegible]
acc. op ged.	87[illegible]	[illegible]

Maar niet in derge[illegible] mate dat ze bijzonder de aandacht vragen.

Afgenomen zijn:

	1936	1935
Inkomstenbelasting	1.701.918	1.904.304
Motorrijt. bel.	154.014	204.056

Omtrent de inkomstenbelasting zal langzamerhand de achterstallige zijn aangezuiverd: en de vermindering van de tweede is verklaarbaar door de verminderde belasting.

Bij de andere inkomsten is opvallend dat de inkomsten aan **boeten,** haast hetzelfde cijfer vertonen, en op de 42 duizend dit jaar ruim honderd gulden minder bedroegen.

De **Posterijen** vertonen een vermindering van 210.261 op 189.008, waarvoor we niet zo aanstonds een verklaring kunnen vinden.

De landsradio en telefoon vertonen daarentegen weer merkbare verhogingen respectievelijk van

1936	1935
220.665	185.343
108.485	96.515

Ook de watervoorziening heeft een kleine 100.000 meer ontvangen en kwam van *f* 787.776 in 1935 op *f* 869.392 in 1936.

Hetgeen echter voor ons geenszins nog een bewijs is, dat dit bedrijf goed gaat, zolang de waterdistributie nog zo duur is.

We hebben voor de aardigheid eens de cijfers nageslag[illegible] boomjaren. Toe[illegible] veel bete[illegible] [illegible]ddelen van in[illegible] zoveel meer geworden en toch... in die jaren kan men niet boven de 5 millioen uitkomen!

Een eresaluut mag wel gebracht worden aan onze tegenwoordige administratie van financiën.

AMERIKA'S NATIONAAL FEEST. Een foto van de Thanksgivings Days welke geregeld elk jaar gehouden wordt met de gebruikelijke festiviteiten. Aan het hoofd van de traditionele parade door de straten van New-York gaat een met lucht gevulde pop van reusachtige grootte.

Neutrale Moraal.

Voor ons blijven de beschouwingen over een gebeurtenis altijd nog meer interessant dan het nieuwtje van het gebeuren zelf.

Daarom hebben we met veel belangstelling, al is het dan ook met gemengde gevoelens, kennis genomen van wat in de Nederlandse pers geschreven werd over het Engelse Koningsdrama.

Het was weer een gegeven waarbij weer zo klaar de grote scheiding der opvattingen duidelijk werd. Aan de ene kant onwrikbaar vasthouden **aan de** Christelijke moraal, wat geen menselijk mededogen met Edward van Windsor behoeft uit te sluiten. Aan de **andere kant** de vergoelijking, sentimentele praat over de macht der liefde, die een keizerrijk opoffert voor een vrouw.

De vraag of Koning Edward te kort schiet in de opvatting van zijn plicht tegenover het volk, ja dan neen, bleek al nauw samen te hangen met de opvattingen welke men heeft over het huwelijk.

Men kon van mening zijn, dat deze vraag in een beschaafd land niet behoefde te worden gesteld. Er is wel verschil van overtuiging omtrent het wezen van het huwelijk. Voor katholieken is de vereniging van man en vrouw tot de innigste levensgemeenschap een sacrament en essentieel in de leer, die Christus ons als het Goddelijk beginsel is komen brengen. Wie deze waarheid niet erkent, zal toch altijd, als hij niet communist is, zekere zedelijke normen als onafwijsbaar beschouwen in de menselijke samenleving, en daarom verschil zien tussen de band, die de leden van een handelsvennootschap bindt, en de gebondenheid tussen echtgenoten.

De beschouwingen echter over het Koningsdrama zijn ons komen leren, dat deze mening helaas geen grond heeft.

Voor welke feiten zag de Britse regering zich geplaatst?

Er was een vorst, keizer van het Britse Imperium, die, hoewel nog maar even in de veertig, lichamelijk en geestelijk was uitgeput. Dientengevolge had hij zijn zedelijk onderscheidingsvermogen verloren. Hij bleek niet te begrijpen, dat dit zedelijk onderscheidingsvermogen voor een vorst onmisbaar is om zijn volk te leiden. Hij moge overigens voortreffelijke qualiteiten hebben, als hij het zedelijk bewustzijn mist, baat al het andere niets. Wij behoeven hier niet de weerzinwekkende feiten op te halen. Wij herinneren alleen, dat men hier in het geheel niet had te doen met een gebod, dat de vorst geen huwelijk mocht aangaan „beneden zijn stand". Dat verbod kennen de Engelsen niet. Men had hier te doen met hindernissen, die gelijk zouden zijn geweest in een verhouding met een vrouw van de allerhoogste geboorte. De zedelijke betekenis van het huwelijk werd door de vorst miskend.

Wat dit wil zeggen, met name voor het Britse Imperium, trof ons in een bericht van De Bazuin (11 Dec.). In het Verre Oosten en in Afrika klagen de missionarissen, dat hun werk zo sterk wordt bemoeilijkt door de kennisneming van de inboorlingen van de zedelijke opvatting en het zedelijk leven van „de pioniers van de beschaving", die zij daar aan het werk zien. Als dat, zo zeggen de inboorlingen, de Christelijke cultuur is van het beschaafde Westen, willen wij met Uw Christendom niets te maken hebben.

Men kan daarnaar beoordelen, wat het betekent voor het Britse Imperium, indien het voorbeeld wordt gegeven door de Keizer. Hierdoor zal de eenstemmigheid zijn te verklaren van de gouvernementen der Dominions.

In Het Vaderland van Zondag 13 December komt een Buitenlands Overzicht voor van een gehele pagina over het geval. De strekking van de lange politieke beschouwing is deze: in Engeland is men puriteins; men hecht er aan uiterlijke, ouderwetse vormen; men is daarin huichelachtig; men begrijpt het moderne leven niet; men blijft achter bij de ontwikkeling van onze tijd; men gaat langzaam mee; het stribbelt tegen. En het slot luidt: „Het is een overwinning van het régime. Het koningschap echter is tijdelijk van zijn kracht beroofd. Leider ener massabeweging kan het niet meer worden. Dát is het nadeel. Maar het is on-Brits om verder vooruit te zien dan de naaste toekomst".

Een ruimer blik, schrijft Het Vaderland, had Churchill. Hij „zag in die actie (tegen de geijkte vormen der politiek) van het, aan bindingen vijandige volksdeel de mogelijkheid voor scheppende politiek."

Van de betekenis der christelijke levensnormen vindt men op de gehele bladzijde geen woord. Dat alles is „als huichelachtig gevoeld fatsoen."

Nog erger liet zich de neutrale „Telegraaf" kennen.

Het blad uitte wel een verwijt. Maar... aan het adres van Baldwin! Die zou aan het koningschap „een ernstigen moreelen slag hebben toegebracht:

„Als prins van Wales had koning Edward een grote vrijheid van beweging, en niets is gemakkelijker dan zich voor te stellen, hoe moeilijk het hem, vooral in de aanvang, moest vallen, zich aan te passen aan het starre ceremonieel, waarin zijn vader zich, als het ware vanzelfsprekend, had gevoegd. Natuurlijk was een huwelijk tussen de koning en een tweemaal gescheiden Amerikaanse vrouw een dwaasheid. Maar zou het tot die dwaasheid zijn gekomen, indien een eerste minister op grond van Amerikaanse persberichten zich niet tot zijn souverein had gewend om hem over zijn particulier leven te onderhouden? De Engelsen wensen een koning, die tegelijkertijd een ornament en een onmisbare schakel in de éénheid van het rijk is. Als men dan bovendien nog het particuliere levens des konings onder scherpe controle stelt, zo verkrijgt men een combinatie, die moeilijk in één mens te verenigen is.

Dit betekent kort en goed: Baldwin had Edward zijn ongebonden leven moeten laten voortzetten. Een huwelijk, nu ja, dat ging niet, maar een onwettige verhouding, dat schijnt men een koning niet kwalijk te mogen nemen. Ziedaar de „Telegraaf"-moraal. Van een morele slag jegens het koningschap gesproken! En dan te denken, dat er nog vele katholieken zijn, die dit blad en zijn volksaftreksel lezen...

Men ziet, waar wij te lande zouden komen, als deze **bestrijders** van het communisme en van het nieuw-heidendom de leiding kregen. Zij maken ruim baan voor wie zij bestrijden. Een koningschap, dat nog maalt om Christus' geboden is „tijdelijk van zijn kracht beroofd." Het ziet niet vooruit.

Wat de Christenen hebben te bestrijden, is meer dan het communisme en het nieuw heidendom. Het verschil tussen deze beiden en de anderen ligt alleen in de naam, die zij zich geven.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Terwijl men via de Duitse zenders de grote voordelen uitsprak over het Italiaans-Engelse Middellandse zeepact, waarbij de status quo in de Middellandse Zee zou gehandhaafd blijven en er dus in Spanje een communistische republiek onmogelijk worden zou, bleek Duitsland zelf druk bezig te zijn in Marokko, om daar een Duitse penetratie te organiseren.

Niet alleen maakten de grote mogendheden zich hierover erg bezorgd, maar ook in militaire kringen in Duitsland schijnt men aan Hitler een wenk te hebben gegeven, dat dergelijke daden toch wel te ver gingen en een Europees conflict onvermijdelijk maken zouden.

De Franse regering had intussen al oorlogsschepen naar de Marokkaanse wateren gestuurd „om manoeuvres te houden". Maar toen Hitler aan de Franse ambassadeur verklaard had, dat Duitsland er niet aan dacht om te gaan tornen aan de Spaanse of Marokaanse onschendbaarheid, was er spoedig weer wat meer rust in Europa.

Intussen heeft Goering een reisje gemaakt naar Italië; vermoedelijk om via deze vriend een dergelijke toenadering tot Engeland te krijgen als Italië in de laatste weken heeft bereikt; merkwaardig is althans, dat de Engelse gezant in Rome tijdens dit bezoek even op en neer naar Londen is geweest.

Het schijnt dat de Westerse grote mogendheden aansturen op een nieuwe Locarno-overeenkomst, maar Frankrijk wil daar voorlopig nog niets van weten als Rusland daarbij ook niet uitgenodigd wordt en daar willen de overigen niet van weten.

De kleine mogendheden echter zitten ook niet stil in het sluiten van verdragen en op initiatief van Colijn schijnt er een nauwe samenwerking te komen met de Noorse staten, die vermoedelijk een verdrag zullen afsluiten met Nederland in dezelfde trant als het verdrag van Ouchy, wat indertijd door Nederland gesloten is met België en Luxemburg; maar zoals we uit de berichten kunnen lezen is dit alles behalve naar de zin van Duitsland; dat nog al te veel Nederland schijnt te beschouwen als een aanslibsel van de Duitse rivieren.

Het Kapersnest.

door Joseph Conrad.

(Nadruk verboden).

79)

Hij wreef zich in zijn magere handen en keek de plaats rond met het afgrijzen van een beschaafd mens.

„Vader!" was het enige, wat ik kon zeggen.

Toen eensklaps, scheen hem al de afgrijselijkheid van de toestand te overvallen. Zijn gezicht werd volkomen wit; hij hield zijn hoofd opgericht als luisterend naar een verwijderd geluid. En toen begon hij te snikken — angstwekkend en lange tijd achtereen.

Ik was het, die hier troost moest geven. Hij was overstelpt door de overtuiging van zijn volkomen nutteloosheid; geheel zijn leven was hij onbruikbaar geweest door zijn toegeven aan volkomen onschuldige, volkomen beuzelachtige genietingen en nu, in deze uiterste nood van zijn enige zoon, voelde hij zich bijna fantastisch nutteloos.

„Vader! U hebt alles gedaan wat er gedaan kon worden; u kon toch niet deze muren gaan afbreken? Niets anders zou helpen."

Voortdurende werd hij geschokt door kleine, hopeloze snikken. Zijn dunne, tere, witte vingers omgrepen het zwarte hekwerk met de krampachtige greep van een heel zwak man.

Het was grievender voor mij dan alles wat ik ooit gezien had of gevoeld. Alleen het verlangen, het intense verlangen hem te troosten, deed mij mijn zelfbeheersing herwinnen... En het schoot mij te binnen, dat het heel gemakkelijk moest zijn, nu ik met de buitenwereld in verbinding kon treden.

Ik drukte hem op het hart mij eerst en vooral een advokaat te sturen.

„Ja, ja," zei hij, onrustig om te gaan.

„Zorg voor een advokaat", zeide ik. — Stuur hem onmiddellijk."

„Ja, ja," zei hij, „ik zal de advokaat wat kunnen inlichten. Over het algemeen zijn het mensen met geen bijzonder grote keningen te maken voor mijn toespraak

En haastig ging hij weg.

... ...

Nu begon pas de eigenlijke kwelling, de doodsangst van het wachten. Ik sterkte mijn zenuwen door te trachten aantekenningen te maken voor mijn toespraak van de volgende dag tot de rechtbank. Dat was op voorstel van de cipier.

Ook zei hij: „Sla op uw borst, beroep u op de eer van een Brits edelman en spreek met heel veel vuur."

Het was niet veel zaaks, wat ik schreef; ik kon geen logische gedachtengang bouwen, — mijn geest doolde telkens af naar de opdracht, die ik mijn vader had gegeven. De uren gingen voort en het was een zaak van enkele minuten. Ik moest mij vastklemmen aan de tafelrand om niet als een dolle door mijn cel te gaan vliegen. Opnieuw trachtte ik mij te verdiepen in het plan van mijn verdediger. Ik was benieuwd wie mijn vader zou hebben gevonden.

Er was hier iemand uit Kingston, zekere Cary, een man met een kaal hoofd en blauwe ogen; die moest zich mij zeker herinneren! Als hij nu maar mee wilde werken! En de advocaat, als die kwam, zo misschien weer een andere lijn van verdediging willen volgen. Langzamerhand begon door de kleine, getraliede vensters, de duisternis binnen te vallen.

De hele nacht verging zonder 'n enkel woord van mijn vader. En al die tijd liep ik heen en weer en stelde allerlei toespraken samen, die ik tot de jury zou richten.

Eindelijk werd het dag. Ik bracht me zelf tot kalmte met een soort krankzinnige inspanning.

Vroeg in de morgen kwam de cipier binnen en begon in de cel heen en weer te lopen.

„Zaak komt ongeveer om één uur voor", zei hij. „Grote jury-vergadering, vijf West-Indische kooplui. — Ze willen u met alle geweld hebben, procureur-generaal, officier van justitie, sir Robert Mead en vijf jongeren tegen u... Denk aan mijn raad. Geef u over aan de genade van het hof en houd een indrukwekkende toespraak met iets over een jong meisje er in. Niet, dat ze u erg genadig zullen zijn. Die admiraliteitszaken draaien allemaal op hangen uit. Daarom zeggen we: als er een anker komt in het oude hof, is er geen hoop. Er hangt altijd een ander boven hun hoofd bij een admiraliteitszaak, verklaarde hij.

Ik luisterde met gespannen aandacht naar al wat hij zei. Ik nam mij vast voor die dag geen enkel woord te missen. Daarin lag mijn enige kans...

Vierde hoofdstuk.

Mijn vader zag ik niet eerder, dan toen ik reeds was binnengeleid in de wachtkamer van het gerechtshof.

Hier, in het volle daglicht, met slechts een enkele deur tussen mij en het laatste toneel, hier kreeg ik pas mijn zelfbeheersing terug.

Van het begin tot het einde zou ik hun iedere duim gronds betwisten. Geen kier van hun wapenrustig zou ik onbestookt laten. Wel klapperden mijn tanden als castagnetten, en knarsten tegen mijn kaken, tot het pijn deed. Maar dat was enkel van kou.

Een rumoerige geroep drong van de derde deur tot ons door. Plotseling riep mijn cipier:

„Laat de gentleman binnen, Charlie; — wat mankeer je? en gejaagd kwam mijn vader binnenstormen.

Hij begon een eindeloos verhaal van een huurkoetsier, die hem had willen meenemen, over een bende leeglopers, die hem opzij hadden gedrongen en hem zijn beurs ontfutseld hadden, juist toen hij een woning van een advocaat gevonden meende te hebben.

Een man met één oog stak plotseling zijn hoofd buiten de deur waar de jury beraadslaagde:

„Het verhoor van die daar kan beginnen."

„Jackie, jongen", zei mijn vader, terwijl hij met zijn magere hand mijn pols greep en mij smekend in de ogen keek, „ik ben... ik ben... ik kan niet zeggen, hoe..."

Ik zeide: „het komt er niet opaan, vader.

Ik kreeg er een voorgevoel van, hoe heel mijn verleden zou oprijzen om mij te verpletteren.

Ik stond nog te peinzen toen de andere deur geopend werd en een stem riep:

„Vooruit dan, binnen met die beschuldigde. Wil je de rechters laten wachten?"

wordt vervolgd.

(Verschenen in boekvorm bij de N.V. Het Nederlandse Boekhuis te Tilburg en verkrijgbaar in iedere boekhandel).

Het bewijs.

Meester: Tommy, jij kunt mij wel een staaltje aanhalen van het nut van de spiegel. Als je je bijvoorbeeld gewassen hebt, hoe weet je dan dat je gezicht schoon is?"

Tommy: O, dat zie ik aan de handdoek mijnheer!"

H. K. H. Prinses Juliana en Z. D. H. Prins Bernhard bij het vertrek uit het stadhuis van Den Haag na het aantekenen.

Minder overeenstemming is er te bereiken in zake de vrijwilligers in Spanje. Bij de Roden zouden er thans in Spanje 40.000 vreemdelingen vechten, waaronder 20.000 Fransen en ongeveer 1000 Britten, verder zeer veel Tsjechen. Het zijn meest alle ongetrainde troepen.

Aan de zijde van Franco zouden er 32.000 vreemdelingen strijden, en wel getrainde soldaten.

Zowel in Engeland als in Frankrijk zijn er reeds wetten aangenomen, waarbij het dienstnemen in Spanje strafbaar is gesteld. En ook Italië en Duitsland hebben zich in beginsel daartoe bereid verklaard, maar... Rusland heeft botweg geweigerd.

Duitsland en Italië hebben daartegenover gedreigd 100.000 man te zullen zenden ,wanneer Rusland niet met zijn zendingen ophoudt.

Waar op slot van rekening deze situatie op uit zal draaien?

We gaan haast geloven aan een bericht van de K.W.P., dat Rusland het aanstuurt op een Europeese oorlog.

Volgens dit bericht althans werd er op 26 October in het Kremlin een grote vergadering gehouden, waarin zeer belangrijke besluiten werden genomen in verband met de huidige politieke toestand in Europa. Talrijke kopstukken van de Sovjet-republiek waren op deze vergadering aanwezig, de Komintern, de volkscommissariaten van oorlog en buitenlandse zaken, de zware en lichte industrie, alsmede de Gepoe.

Na de opening van de bijeenkomst las de afgevaardigde Niestad Krestinsky, vertegenwoordiger van het volkscommissariaat van buitenlandse zaken, een verklaring voor, die hierop neerkwam: De tegenstelling tussen fascisme en de sovjet-unie zou thans haar hoogtepunt hebben bereikt en de scherpte van dit conflict is van die aard, dat er geen redelijke hoop meer kan bestaan op een bijlegging van dit geschil.

Krestingsky wees erop, dat Duitsland, in de tweede helft van 1937 in militair en diplomatiek opzicht gereed zou zijn voor een aanval op Rusland. Voor de geloofwaardigheid van deze mededeling beriep Krestinsky zich op zijn kennis van de verhoudingen in Duitsland, die hij als gezant te Berlijn gekregen heeft. Woordelijk verklaarde de sovjet-commissaris: „Aldus blijft thans als enige mogelijkheid over, ons op dit onvermijdelijk en dreigend conflict voor te bereiden op een wijze die het minst schadelijk voor ons is, namelijk Berlijn voor te zijn en in het voorjaar van 1937 in West Europa een gewapend verzet te ontketenen.

Als resultaat van deze verklaring stelde Stalins bijzondere vertrouwensman Moskwin de volgende punten vast: 1. Alle pogingen, een gewapend conflict in West-Europa te voorkomen, hebben geen resultaat opgeleverd. 2. Het is derhalve noodzakelijk, dat de sovjet-unie zelf pogingen in het werk stelt om door een rechtstreekse actie in het Westen een oorlog te ontketenen en de overige landen met alle mogelijke middelen daarin te betrekken. 3. Gezien zijn geografische ligging zou sovjet-Rusland slechts een klein aandeel in deze oorlog hebben, hetgeen de unie in staat zou stellen haar gezamenlijke strijdkrachten intact te houden om de revolutionnaire toestand, die het gevolg van de oorlog zal zijn, te kunnen uitbuiten.

Algemeen was men op het congres van oordeel, dat het ogenblik van handelen thans is aangebroken. Verder uitstel zou onmogelijk zijn. De proletarische golf is op haar hoogtepunt gekomen. Nu behoeft nog slechts 'n geschikt ogenblik gevonden te worden, om het vuur te werpen in het kruitvat aan de Middellandse Zee.

De strijd in Spanje zelf gaat zich verplaatsen naar de Middellandse zee, zonder dat echter de strijd om Madrid geheel is opgeheven. In deze stad gaat de verwoesting zijn gang. Er schijnen bijna geen mensen meer in de stad te zijn; en meer dan ten volle is bewaarheid geworden het dreigement wat Largo Caballero indertijd heeft uitgesproken, dat alleen over lijken en puinen de Spaanse hoofdstad zal binnentrekken.

Zal deze geschiedenis zich echter gaan herhalen met alle steden van Spanje? En dan op de eerste plaats Malaga, waartegen thans de strijd gericht is?

Verder werden verschillende kustplaatsen van uit zee beschoten o.a. ook zelfs Barcelona, waar echter weinig schade werd aangericht, daar de Nationalistische kruiser op 16 mijl afstand zijn schoten richtte.

Uit Valencia kwam een bericht van de Minister Delvayo dat de Valencia-regering geheel volgens Russisch model zal worden ingericht.

Na de koningstragedie aan het Engelse hof schijnen er dezer dagen zich weer nieuwe moeilijkheden hebben voorgedaan, om eenzelfde, misschien nog erger affaire. Deze keer gaat het blijkbaar om den hertog van Kent, die de laatste tijd veel in gezelschap van een gescheiden dame is gezien.

De hertog van Kent is gehuwd en met Kerstmis schonk zijn echtgenote Prinses Maria van Griekenland hem nog een zoon.

Naar verluidt zullen thans de bisschop van Canterbury, in samenwerking met den minister president en de koningin Moeder lijsten doen opstellen, waardoor een gehele nieuwe hofkring zal ontstaan. De hof-etikette, die de laatste tijd min of meer luchtig werd opgenomen, zal weer met de grootste strengheid in acht worden genomen.

Men streeft er blijkbaar naar om de Victoriaanse toestanden die volgens de kerkhoofden noodzakelijk waren voor het hooghouden van de Britse kroon, wederom in ere te herstellen. Een van de meest ingrijpende maatregelen is bij voorbeeld dat gescheiden vrouwen niet meer aan het hof zullen worden toegelaten.

Het is wel merkwaardig, hoe sinds Hendrik VIIIste gescheiden vrouwen historie en histoires maken aan het Engelse hof.

Penning van Toon Dupuis, welke door de Koninkl. Begeer geslagen werd als herinnering aan het vorstelijk huwelijk.

BUITENLAND.

MEXICAANSE VRIJMETSELAARS AAN DE SPAANSE BROEDERS.

„Heldhaftige strijd tegen onzalige „geestelijkheid".

Onderstaande brief van de Mexicaanse vrijmetselaars aan de linkse partijen in Spanje werd gepubliceerd in het Novembernummer van „Bataille Antimaçonnique" het orgaan van de unie van anti-loge-organisaties, die haar zetel heeft te Parijs, Rue de Castellande 4.

„Aan onze broeders van de linkse partij en van Spanje onze groet! De nationale Mexicaanse vrijmetselarij volgt iedere dag met de grootste belangstelling uw heldhaftige strijd tegen de onzalige geestelijkheid, tegen de reactie en het kapitalisme, die onder de leugenachtige schuilnaam van Nationalisten de opmars van het proletariaat naar recht en gerechtigheid trachten tegen te houden.

Uw Mexicaanse broeders zullen alles in dienst van uw edele zaak stellen, al hun hulpbronnen en heel hun onmetelijke kracht om dit complot van schurken, dat zijn verloren voorrechten en inkomsten behouden wil, en dat het Spaanse volk zoveel eeuwen lang onderdrukt heeft, te wurgen.

Maar, daar de grote afstand en de omstandigheden ons niet in staat stellen, aan onze gevoelens op andere wijze uitdrukking te geven, zo moet gij er toch minstens van overtuigd zijn, dat wij met onze klinkende protesten uw onverschrokken handelwijze ondersteunen.

Weest er van overtuigd, dat wij in de geest bij u zijn en dat wij u overal, waar het ons mogelijk zal zijn, zullen helpen bij de strijd. Gij zijt niet alleen broeders der linkse partijen in Spanje: de vrijmetselaars van Mexico, die onder de linkse partijen van Zuid-Amerika het sterkst ontwikkeld zijn, werken zonder ophouden eensgezind samen met uw idealen en uw verwachtingen, voor de triomf van uw strevingen, die voor heel de wereld de rede en het recht vertegenwoordigen.

Wij groeten u broederlijk.

De grootmeester: Jorge N. Villada, ingenieur.

Algemeen secretaris: Eduard Canchez Del Villar."

CURAÇAO.

De opening van het nieuwe Bankgebouw van de Hollandse Bank-Unie N.V., Kantoor Willemstad.

Zaterdagmorgen vond onder overgrote belangstelling de opening plaats van het nieuwe Bankgebouw van de Hollandse Bank-Unie N. V., Kantoor Willemstad, aan de Handelskade — Heerenstraat, plaats.

Enkele honderden personen hadden blijk gegeven van hun belangstelling.

Onder de genodigden merkten wij de Geestelijke en burgerlijke autoriteiten en vertegenwoordigers van handel, scheepvaart en industrie.

Na binnenkomen van Z. Exc. Gouverneur Wouters vergezeld van Adjudant Luit. Boutmy, hield de directeur, de Heer Küpp de volgende rede.

Excellenties, Hooggeachte Aanwezigen,

Het zij mij vergund om op dit voor mij en mijne medewerkers zo blijde ogenblik, waarop wij dit nieuwe bankgebouw in gebruik gaan nemen, enige woorden tot U te richten om U onze hartelijke dank te betuigen voor de welwillendheid waarmede U aan onze uitnodiging tot het bijwonen van de opening van dit gebouw gevolg heb willen geven.

Het stemt ons in het bijzonder tot grote erkentelijkheid, dat U, Excellentie ,ons de eer heb willen bewijzen om de opening persoonlijk te verrichten. Wij zien hierin een nieuw bewijs, hoe Gij met de ontwikkeling en verfraaiing van onze stad medeleeft. Overal in Willemstad wordt hard gewerkt aan verhoging van het stadsschoon en verbetering van het stadsbeeld. De handel maakte van zijne ouderwetse pakhuizen sierlijke winkels, practisch en modern ingericht, en berekend op „efficiency". Ene actieve en vooruitstrevende bankinstelling als de Hollandsche Bank-Unie kon evenmin langer genoegen nemen met haar vroegere bijna 200 jaren oude gebouw. En thans steekt de H.B.U. in een nieuw kleed, dat naar zij, op grond van de bijzonder sterke constructie bij dit werk toegepast, mag verwachten, het vroegere gebouw in leeftijd zal evenaren zo niet overtreffen. Voor deze hechte solide bouw, voor de keurige afwerking gedaarvan, en voor de onder alle, dikwijls moeilijke, omstandigheden bewaarde prettige verstandhouding tussen ons en de aannemers de N. V. „Albetam" bagger en bouw maatschappij, is het mij een aangename taak, ja, een behoefte, in de eerste plaats de Heer Ingenieur Stockman een woord van welgemeende dank en waardering toe te voegen. In die dank laat ik gaarne delen de Heer Werner, die de bouwdirectie voerde op een wijze die onze volle tevredenheid verwierf, terwijl wij verder onze erkentelijkheid betuigen aan de Heer Ingenieur ten Brink, die als Directeur van Openbare Werken vlotte medewerking verleende, waar wij deze voor de bouw benodigden. Verder zijn wij de Heer Luitenant Diekmann zeer verplicht voor de verleende politie-assistentie, waardoor ons ruim baan werd gemaakt voor het vervoer van brandkasten enz. bij onze verhuizingen, waarvoor wij voorlopig in de eerste honderd jaren gespaard hopen te blijven.

Ten slotte onze dank aan alle die op enigerlei wijze hebben bijgedragen tot dit thans voleindigde bouwwerk, waarop de „Albetam" met recht trots mag zijn, en wij denken daarbij dan vooral ook aan de Architecten-firma Staal en Haalmeyer te Amsterdam, de ontwerpers van het gebouw. Er is naar gestreefd dit zoveel mogelijk te doen aanpassen aan het stadsbeeld van de Handelskade, en wij hopen hierin geslaagd te zijn. Ook de gevel aan de Heerenstraat wijkt niet van de omgeving af en ook hier is dus, naar wij vertrouwen, een rustige aanpassing en overeenstemming bereikt.

Mijn gedachten gaan in dit ogenblik dankbaar uit naar onze hoofddirectie in Nederland, die ons Kantoor dit nieuwe gebouw schonk, dit zulk een groot aandeel heeft gehad in de noodzakelijke besprekingen met de ontwerpers, en van wie zo menig weldoordacht advies werd ontvangen wanneer wij hier enigszins met de handen in het haar zaten over een of ander onderdeel van de bouw of de stijl. Onze Hoofddirectie streeft ernaar, dat de tien verschillende kantoren onzer instelling, die alle, het ene meer, het andere wat minder, in het brandpunt van het economische wereldgebeuren staan, de H.U.B. zo goed mogelijk presenteren, bewijze thans dit nieuwe gebouw. Van de hoofddirectie uit worden de fijne raderen van ons gehele bedrijf bestuurd en haar bezielend voorbeeld van activiteit en doorzettingsvermogen, beheerst door goed inzicht en voorzichtigheid, inspireert al onze kantoren zonder uitzondering tot het volgen daarvan en het in stand houden van de grote naam die de Nederlandse bankier zich in de loop der eeuwen overal ter wereld heeft verworven.

Wij waren aangenaam getroffen door de algemene belangstelling bij het publiek in dit bouwwerk, een belangstelling die groeide naarmate de bouw vorderde. Men zag dat er iets goeds ontstond, en in het bijzonder de bouw van onze ondergrondse kluisinrichting trok aller aandacht, daar dit werk op Curaçao nog niet tevoren was verricht. Twijfelaars meenden ons te moeten waarschuwen, dat de kluiskelder niet droog zou blijven, anderen echter die het oersoliede werk meer regelmatig volgden, zagen tenslotte de „Albetam" het natte element overwinnen en het resultaat was een kurkdroge safe-inrichting, 3½ meter beneden het zeepeil, die ik U straks met voldoening hoop te mogen tonen.

Ik zeide zoeven dat wij aangenaam getroffen waren door deze belangstelling, omdat wij daarin zagen, dat de „Hollandsche Bank", zoals men ons nog van oudsher noemt, langzamerhand als een brokstuk van de Curaçaose samenleving wordt beschouwd, waarop wij dan ook trots zijn. Persoonlijk heb ik reeds bijna 18 jaren veel lief en leed met de Curaçaose bevolking gedeeld, en ik hoop dat 't mij moge gegeven zijn dit nog in lengte van jaren te mogen blijven doen. De Hollandsche Bank-Unie zal, zoals zij dit steeds gedaan heeft, ook in de toekomst voor de economische belangen van Curaçao blijven strijden, en medewerken aan alles wat de vooruitgang van dit gebiedsdeel en in het aanzien doen stijgen daarvan bevorderen wil. Moge voor de Curaçaose handel nog vele jaren van voorspoed en ontwikkeling zijn weggelegd, en moge het bankwezen daarbij steeds meer worden bekend als een veilig lichte gevende baken op de wegen die leiden tot verbetering van Curaçao's internationale handelsbetrekkingen, en als een gemakkelijke brug die zelfs de verst afgelegen markten met ons gebiedsdeel verbindt.

Moge de H.U.B. de bevolking van Curaçao steeds meer de overtuiging schenken, dat onze instelling het inderdaad goed meent met dit gebiedsdeel, en er vooral ook op uit is om Curaçao in het Moederland tot steeds meerdere bekendheid te doen geraken, door het verstevigen en uitbreiden van de handels-relaties tussen Nederland en [illegible]dsdeel.

Moge ten slotte van [illegible] recht vele jaren onze Nede[illegible] kleur waaien en Curaç[illegible] blijven genieten van [illegible] ring van H. M. onze geliefde [illegible]. Moge het daarbij U, Excellentie, gegeven zijn om dit welvarende gebiedsdeel nog vele jaren in naam van onze Hoge Landsvrouwe met steeds toenemende gunstige resultaten te besturen.

Hooggeachte aanwezigen, ik nodig U uit om een dronk te wijden aan de welvaart van dit gebiedsdeel en zijne bewoners.

Ik dank U.

Na de Heer Küp verkreeg de Heer Stockmann het woord, die dankte in schone termen, voor de vriendelijke woorden die zoeven tot de N.V. Albetam en zijn persoon gericht werden, en deelde tevens mede, dat een groot deel van het thans behaalde succes, te danken is, aan de prettige samenwerking, die hij van de verschillende instanties mocht ondervinden, vooral van de Heer Werner.

Zijne Excellentie de Gouverneur, die na de heer Stockmann het woord voerde, sprak zijn verheuging uit over het feit, dat Curaçao met dit nieuwe gebouw een stap verder gekomen is op het gebied der stadsverfraaiing. Zijne Excellentie verheugt zich er niet alleen over, dat het oog gestreeld wordt, maar ook omdat het zakenleven op Curaçao goede vooruitgangen maakt, zodat de H. B. U. besluiten kon, naar een nieuwe en moderner ingericht gebouw te verhuizen. Stelde de heer Küp zoeven een dronk in, op de welvaart van Curaçao, Zijne Excellentie verzoekt thans de aanwezigen een dronk te nemen op de welvaart van deze bankinstelling, op de heer Küp, op de directie van de H.B.U. en op het aanwezige personeel.

Na de plechtigheid werden de genodigden in de gelegenheid gesteld, de inbraakvrije safe-inrichting te bewonderen.

Over deze nieuwe inrichting hebben we indertijd reeds uitvoerig geschreven.

Diefstal.

Een winkelierster aan de Roodeweg alhier, deed bij de Politie aangifte van diefstal van enige winkelwaren en een klein geldsbedrag, uit haar winkel.

Aanrijding.

In de morgen van de 16de Januari 1937, had op deg weg naar Salinja alhier een aanrijding plaats tussen een auto en een motorrijder. Tengevolge van de botsing kwam de motorrijder te vallen en brak zijn rechter-onderbeen.

Per ontboden ambulance werd hij naar het Sint-Elisabethsgasthuis vervoerd en aldaar ter verpleging opgenomen. Naar de oorzaak van de aanrijding wordt door de Politie een onderzoek ingesteld.

Ontvreemdingen.

Ten nadele van de 53-jarige slager M. is vanuit een loket van de Martkhallen een zakje, inhoudende ontvangsten van gisteren, ontvreemd.

Het zakje had de man aldaar neergelegd en bleek toen hij zich naar de achterzijde van de hal had begeven, bij zijn terugkomst verdwenen.

Vanaf een rijwiel, staande nabij het theater Roxy, is een electrische rijwiellantoarn ontvreemd, gedurende de tijd, dat het rijwiel aldaar onbeheerd had gestaan.

Verduistering.

Door vrouw D. werd bij de Politie aangifte gedaan van verduistering van twee stoelen en een tafel. Zij had bedoelde meubelstukken aan een haar onbekende bus-chauffeur medegegeven om deze te laten bezorgen bij een kennis van haar.

Ontvreemding.

Door een zekere A. werd bij de Politie aangite gedaan, dat hem in de namiddag van Zondag 17 Januari 1937, tijdens het passagieren in de Punda geld was ontstolen geworden.

Vechtpartij.

Tijdens een vechtpartij te Rio Canario tussen twee alhier wonende Venezolanen, is een hunner zodanig met en mes gesneden, dat hij in het Sint-Elisabethsgasthuis ter verpleging moest worden opgenomen.

De vermoedelijke dader is voor onderzoek in bewaring gesteld.

De staking in Maracaibo.

President Lopez Contreras heeft medegedeeld, dat hij gebruik zal maken van de hem verleende volmacht, om bij stakingen in te grijpen, wanneer men niet tot een accoord kan komen en de staking een gevaar oplevert voor de sociale orde.

Directie C.P.I.M.

Met het s.s. Statendam is hier weer teruggekeerd de Heer en Mevr. D. van Nijmegen Schonegevel, directeur van C. P. I. M. en C. S. M.

R. K. PADVINDERSVERENIGING ST. THARCISIUS-GROEP CURACAO.

VOORTREKKERS:

Vrijdag 22 Jan. half acht Stamraad, acht uur stambijeenkomst.

VERKENNERS:

Vrijdag 22 Jan. 3.30 — 4.30 Patr. bijeenkomst voor Reigers en Zwaluwen.

6.00 — 7.00 voor Snippen en Houtd. (niet in uniform).

Zaterdag 23 Jan. Verzamelen om 3 uur. (in uniform).

Fort Nassau wordt belegerd.

Jongelui,

Even jezelf onderzoeken:

1. Hoe staat het met mijn dagelijks(?) [illegible] de Kindermis? Ben ik [illegible] voorbeeld voor
2. Wa[illegible] mijn verkennersgroet, [illegible] lamming?
3. Draag ik trouw mijn knoopsgat-insigne? Niet in orde? Moet beter worden — Hop.

Radionieuws.

Woensdagavond 20 Januari zal in gewone wekelijkse uitzending om 7.24 namiddag Curaçaotijd met de Philips PCJ zender op 31.28 meter speciaal voor West-Indië een causerie worden gegeven door Kolonel Oudendijk.

Het eeuwfeest van de firma S. E. L. Maduro & Sons.

Ofschoon we Zaterdag nog in een hoofdartikel op dit voor Curaçao gedenkwaardige feit zullen terugkomen, willen we hier vast een uittreksel geven uit het feestprogram voor deze gelegenheid.

Op Zondag 24 Januari a.s. wordt dit feest herdacht.

Van 11 ur v.m. — 12.30 n.m. zal de firma recipiëren in haar kantoorgebouw op het de Ruyterplein.

Op Zaterdag 23 Januari om een uur zullen de employé's van de firma in het kantoorgebouw bijeenkomen voor de huldiging.

Zaterdag en Zondagavond zullen het kantoorgebouw en de werven van de firma geillumineerd zijn.

Op Zondag 24 Januari des morgens om half negen zullen de deelgenoten van de firma, alsmede de verschillende familieleden van de stichter, de Hr. S. E. L. Maduro, zich begeven naar het kerkhof om daar kransen neer te leggen op de graven van de genoemde stichter, S.E.L. Maduro en zijn kinderen.

Zondag van 11 — 12 uur 30 is het receptie in het kantoorgebouw aan het de Ruyterplein, en terzelfder tijd tractatie van de arbeiders aan de werven.

Op 24 Januari des namiddags is het op Mundo Nobo de eindwedstrijd tussen verschillende Curaçaose elftallen om de Maduro beker, geschonken door de firma voor deze gelegenheid.

Op Maandag 25 Januari zullen er des avonds gratis filmvoorstellingen gegeven worden in Roxy, Cinelandia en Hollywood.

Alle Schoolkinderen van het eiland (9000) zullen getracteerd worden.

Ook zullen er tractaties geschonken worden aan de arme zieken in het hospitaal en in het leprozen- en krankzinnigengesticht.

Verder zullen aan de verschillende liefdadige, religieuse en maçonnieke instellingen schenkingen worden gegeven.

Uit deze gegevens kunnen we opmaken, dat het een feestviering zijn zal de firma Maduro waardig.

Behalve het bovenstaande feestprogramma ontvingen we nog van de feestcommissie die zich heeft gevormd uit de Curaçaose handelstand de volgende mededelingen.

Zaterdag 8.30 n.m.:

Muzikale rondgang van het Wilhelminaplein — Pietermaaiweg, — Penweg, — Helenastraat, — Oranjestraat, — Julianaplein naar het huis van Mevr. de Wed. S. E. L. Maduro.

Aanbieding van de felicitaties door de Hr. J. M. J. Ellis, president van de feestcommissie.

Redevoering door de Hr. E. Morena Brandao.

9 — 11 uur.

Vuurwerk op het Julianaplein.

Taptoe.

Zondag:

9 uur a.m. Het plaatsen van kransen op de graven der fam. Maduro. Redevoering van de Hr. Samuel M. Sola.

10 — 11.30 a.m. Muziekuitvoering voor het kantoor der Firma.

Vlucht van een K.L.M.- vliegtuig boven de stad met uitstrooing van feestpamfletten, waaronder pamfletten met prijzen welke voor geld kunnen worden ingewisseld bij de peningmeester van de feestcommissie tot Woensdag 27 Januari 4 uur n.m.

8 — 9.30 p.m. Muziekuitvoering in van het Wilhelminajark door het orkest van Carlos Hurtado.

In dank ontvangen.

Nutriciakalender van de firma Mensing en Co.

Enkele folders 1937 van de K.L.M.

K
K R O
O

Wereldprogramma
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd.
Zondag, 24 Januari.

1. Gramofoonmuziek.
2. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
3. Van en Voor de Missiepost.
4. Gramofoonmuziek.
5. Reportage-flitsen.
6. Vaderlandse Kroniek.

Kolomiale Uitzending van de K.R.O.
Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Medische Causerie.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

De Heer en Mevrouw
J. v. d. VEKEN-ERENS
a.b. s.s. Oranje Nassau
ten afscheid.

Ik heb geen godsdienst nodig.

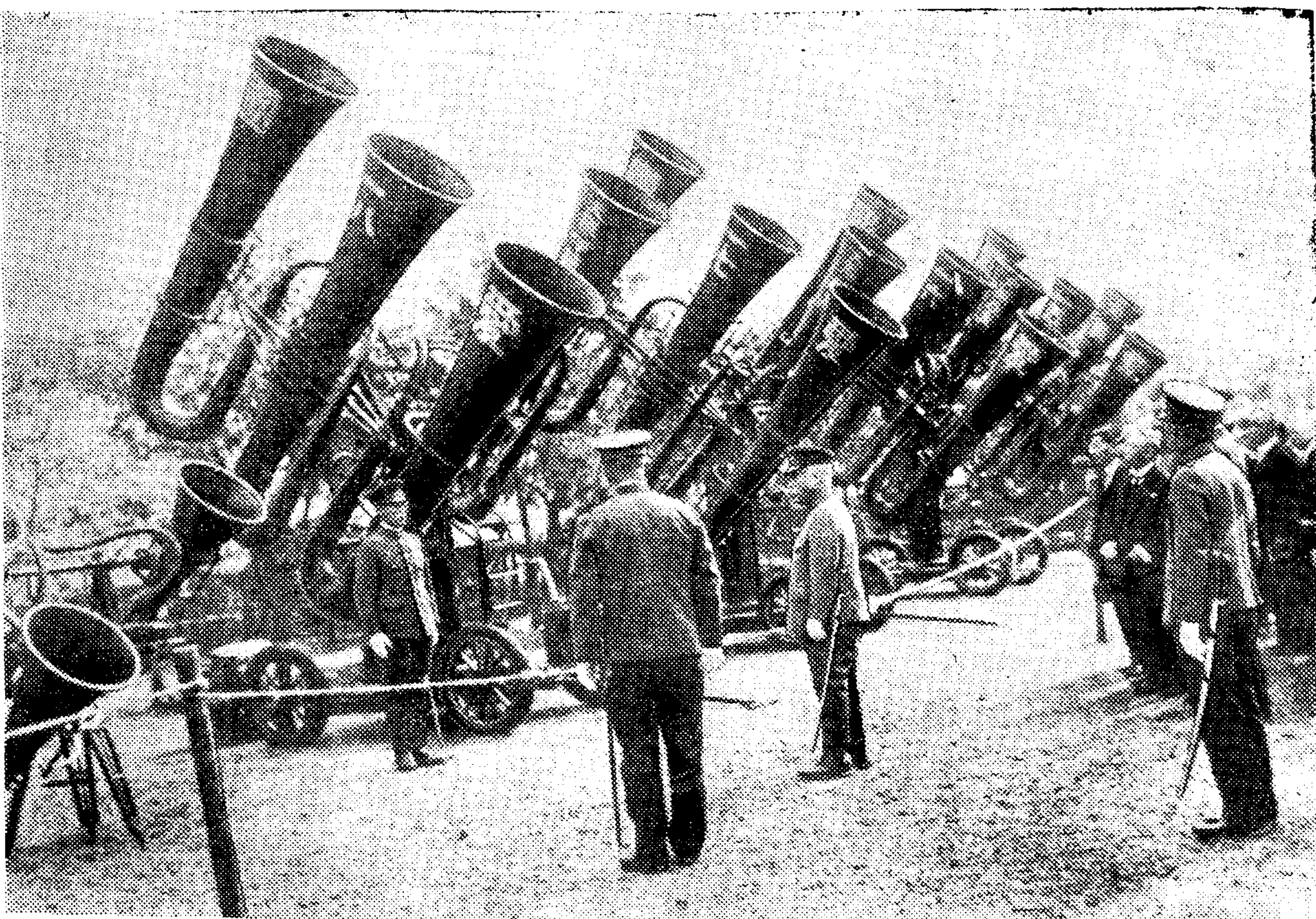
Hebt ge 't nooit vernomen uit de mond van de zogenaamde moderne mens? Volgens die wereldwijzen hebben wij het te druk met zaken doen en met onze genoegens. God was een heerlijke schepping der middeleeuwen, maar thans is „God" een verouderd woord. Ziedaar onze eeuw met haar woelen en werken! Vroeger kon de jongeling zich een tijd lang van de beoefening van godsdienst verwijderen, doch hij behield het geloof, de hoop op de barmhartige Christus, een smeulende liefde tot God, en een lichte ademtocht was weer in staat deze te doen opvlammen. Nu blijft hem geen sacrament, geen altaar, geen Christus meer, geen God.

Hebt ge ooit die jongelingen, die zeggen aan niets te geloven, gadegeslagen? Zij zouden U tot lachen stemmen, indien medelijden U niet tot schreien dwong. Gisteren uit hun lichte vermaken gekomen, tot geen ernstige gedachte in staat, spotten zij met de godsdienst, welke de machtigste geniën beleden hebben. Negentien eeuwen Christendom gelden voor hen als een fabel. Een groot man heeft gezegd: „ik heb onderzocht, en ik heb geloofd." Doch zij onderzoeken niet, denken niet eens na, verwerpen eenvoudig alle godsdienst en herhalen luide: „Wat, godsdienst, men kan wel leven zonder godsdienst!"

Is dit werkelijk waar? Neen, duizendmaal neen! Zonder godsdienst draagt ons leven het merk van onrechtvaardigheid en misdaad. Zonder godsdienst geen vrede voor het hart, geen vrede ook voor de menselijke geest. 's Mensen geest immers vindt buiten de godsdienst geen vaste steun of grond, en is gedwongen te dolen van twijfel tot twijfel!

Ziet die jongeman: hij is het leven ingegaan met de twijfel of hij God iets verschuldigd is. Telkens weer rijst die twijfel in hem op, brengt hem van alle kanten in het nauw. Gisteren twijfelde hij aan God, vandaag aan de grond zijner twijfelingen. Hij twijfelt aan zich zelve, hij ziet ten hemel op en zegt: Misschien! Bij elke schrede luistert hij naar de woorden: „God, de Christus, de ziel! Hij begrijpt ze niet en sluit de oren, om ze niet meer op te vangen. Spreekt hem iemand van God of godsdienst, hij antwoordt: „laat me met vree, de natuur is mij alles, met die oudere dingen houd ik me niet op." Doch ik herneem, gij zijt mens, weet gij van waar gij komt, waar gij heengaat? Neen. Welnu, als gij dit niet weet, kunt ge dan in vrede leven?

Maar waar haalt ge dan de kracht om uw leven te regelen; wie geeft u kracht om met ere te dragen, ik zeg niet de kroon van een christen, doch die van mens?

DE OREN VAN HET LEGER. Het Japanse leger is voorzien van een groot aantal instrumenten, die de komst van vijandige vliegtuigen kunnen signaleren. Men noemt deze instrumenten daarom „de oren van het leger.

Het is mij een genoegen aan de bevolking van Curaçao mijn dank te betuigen voor alles wat zij gedaan hebben om de feesten, gehouden bij gelegenheid van het huwelijk van Prinses JULIANA en Prins BERNHARD, te doen slagen.

De Gouverneur van Curaçao
G. J. J. Wouters.

DE VLIEGENDE KARDINAAL.

Kerk en techniek.

Er zijn niet-Katholieken, die aan de Kerk gaarne verwijten, dat zij nog maar zeer weinig vertoont van de eenvoud der eerste Christengemeenten. „Als de H. Petrus in onze dagen naar Rome terugkeerde," zo zeggen zij, „zou hij zich binnen de marmeren paleizen op de Vaticaanse heuvel als arme leerling van de Gekruiste volstrekt niet op zijn plaats gevoelen. Hij zou zich daarvan vol verontwaardiging afwenden, en ergens in een of andere volksbuurt het geloof gaan prediken onder de mensen, die nog niet verblind waren door de schittering van wereldse pracht en rijkdom."

Anderen zijn er, die liefst een verwijt laten horen dat juist een tegenovergestelde strekking vertoont. Zij smalen op de onbeholpenheid der geestelijken, vooral der bewoners onzer kloosters, die leven in een sfeer, welke als verouderd moet worden gebrandmerkt. „Al deze mensen", zo beweert dan de bewonderaar van moderne beschaving en techniek, „begrijpen niet dat de wereld ondanks hun ideën een geweldige vooruitgang heeft doorgemaakt. En daarom zullen zij steeds meer achterblijven en uitsterven, terwijl de moderne tijd dan zijn eigen religie zal weten te scheppen."

Men ziet: de verwijten zijn tegenstrijdig. Niemand minder dan Chesterton heeft destijds op rake wijze aangetoond dat de Kerk blij mag zijn wanneer de oppositie aldus van verschillende kanten komt. Want daaruit blijkt telkens weer opnieuw dat zij de „gecompliceerde sleutel" bezit, die past op alle verhoudingen in de gecompliceerde samenleving. Want al is het juist, dat het ware door eenvoud gekenmerkt moet zijn, deze eenvoud dient vooral een eenvoud van beginselen te zijn en mag nooit ontaarden in een negeren van een werkelijk bestaande vooruitgang der beschaving. Een katholiek verwacht dan ook van een predikant terecht dat hij door woord en voorbeeld de eenvoud en de soberheid aanprijst, maar niet dat hij zou fulmineren tegen radiogolven en vliegtuigen, die evenzeer tot nut als tot nadeel van de mens kunnen dienen.

Al is het echter niet moeilijk de theoretisch-juiste oplossing aan te geven, in de practijk der eeuwen zien wij vaak, dáár waar leden der Kerk te weinig de eisen van hun tijd begrijpen, of waar zij omgekeerd de waarde van het uiterlijk overschatten, tragische conflicten ontstaan. Om maar één voorbeeld te noemen: terwijl in de elfde en twaalfde eeuw de congregatie der Benedictijnen van Cluny een machtige beschavingsfactor vormde in een nog half-barbaars Europa werd er anderzijds over geklaagd dat deze monniken zich op de duur te veel hadden „aangepast" aan de gewoonten der rijke edelieden. Niemand minder dan de H. Bernardus trekt daartegen in zijn preken en brieven te velde, en veroordeelt het streng dat sommige abten uitrijden met een hofstoet, die weinig aan een volgeling van Christus past. Waar hij werkelijk verslapping van de Evangelische geest zag, sprak de „honingzoete Leraar" woorden, waarvan de scherpte de lezer nu nog verbaast. Maar anderzijds lijkt het ons niet onmogelijk, dat dezelfde heilige, als hij in onze dagen wéér een kruistocht zou moeten prediken, om zijn kostbare tijd te kunnen uitbuiten, van de grote luchtlijnen gebruik zou maken, en dat meer dan eens de radio-toestellen zouden trillen wanneer zijn machtig geluid tot de heilige strijd aanspoorde.

Deze gedachten schoten ons te binnen toen wij in een weekblad (The Universe) enkele berichten aantroffen, die bewijzen, dat de Kerk onze eigen tijd weet te begrijpen, maar die ook voor een of andere verzuurde kritikaster in rode of bruine plunje — want sommige tegenstanders tonen in zulke zaken graag een eensgezindheid, die hun verwantschap bewijst — tóch nog aanleiding tot afkeurende woorden zouden kunnen worden.

Het eerste bericht: „Kardinaal Pacelli maakte een „vacantie-reis" door Amerika. Hij ging daarbij in zes dagen van de Atlantische kust naar die der Stille Zuidzee en terug, en legde per vliegtuig bijna 10.000 kilometer af. Overal werd hij met de grootste eer ontvangen. Alvorens weer te vertrekken ontving hij het ere-doctoraat in de Rechtswetenschappen van de Fordham University te New York. Te Hyde Park gebruikte hij de lunch met president Roosevelt, vlak na dat deze zijn grote politieke overwinning had behaald. Daarna scheepte hij zich in op de Conte di Savoia, een der luxueuze Oceaanreuzen, die hun zilveren spoor trekken tussen Oude en Nieuwe Wereld. En toen deze op 14 November te Napels aankwam — aldus berichtte de pers — stonden aan boord van de Italiaanse oorlogsschepen de manschappen op het dek en speelde de muziek de Pauselijke hymne.

Welk een uitgezocht materiaal voor een of andere papenhater om te gebruiken tot het opstellen van een pakkende vergelijking tussen deze prelaat en de Man, Die geen steen bezat om Zijn hoofd op ter ruste te leggen! — Eerlijkheidshalve zouden zij er dan echter óók moeten bijvoegen, dat de Kardinaal-Staatssecretaris op zijn reis ook keukenzusters opzocht en in hun moedertaal — het Duits — met hen praatte; dat hij seminaries, kloosters en colleges bezocht ondanks zijn overbelaste, vermoeiende dagtaak, en dat hij — evenals de Paus, die hem uitzond en geheel het Pauselijke hof — vanaf 22 November een week lang heeft besteed aan gebed en overweging, om daarbij te kunnen onderzoeken of het verkeer met de moderne wereld niet geschaad heeft aan het „énig noodzakelijke".

En nu een ander bericht, waaruit men conclusies zou kunnen trekken aangaande het gemis aan practische zin bij hen, die zich geheel aan de dienst der Kerk hebben gegeven. Wij bedoelen niet het verhaal, dat een Engels hooggeplaatst geestelijke een ernstige beenbreuk opliep, omdat de religieuzen, die hij bezocht een vloer tot de gladheid van een spiegel hadden opgeboend. Deze methode is te onpractisch, maar zij zal wel moeilijk tot antipapisme kunnen leiden! — Abt Hunter Blair herinnerde aan een voorval ergens in Engeland, waar een zuster werd beboet. Zij had een verkeersovertreding begaan, zoiets als het niet letten op een verkeerssein. „Wat doen zulke mensen ook in de straten van onze steden", hebben wellicht velen gezegd, toen zij dit bericht lazen.

Maar de Benedictijner-abt wijst er op hoe de kloosterzusters óók een uitgebreide actie wisten te organiseren voor het ophalen van overgebleven voedsel in de grote Londense hotels. Vroeger gebeurde dat met paard en wagen, maar in de laatste jaren in gesloten auto's. De cordon bleu van Carlton Hotel, monsieur Escoffier, vertelde hem dat hij deze moderne Martha's altijd graag zag komen, en weer hielp om weer te kunnen vertrekken, hun grote manden gevuld met kostelijke eetbaarheden, die dan al gauw hun weg vonden naar hulpeloze oude mannen en vrouwen, of de vele verlaten kinderen, die zij opvoeden.

En daarnaast kennen de Zusterkens der armen gelukkig ook nog de oude methode van aalmoezen verzamelen. Twee aan twee trekken zij door het Engelse heuvelland, over de heidevelden en door de romantische schoonheid der Schotse bergen. Dat zijn dan soms echte afstandsmarsen, en 't resultaat is niet altijd evenredig aan de gegeven moeite. Afwijzende en ruwe woorden mogen echter haar volharding en haar goed humeur niet verminderen. Maar er is dan gelukkig óók succes, niet het minst door de geestelijke mildadigheid, welke deze onvermoeide, opgewekte, bescheiden figuren beoefenen. Niet in het minst door de vele Onze Vaders en Wees Gegroeten, die zij, in stilte voortrekkend, met elkaar bidden.

De abt verhaalt dan verder hoe zijn broeder eens twee zusters op bedeltocht slechts met de grootste moeite wist te overreden om van zijn auto gebruik te maken, teneinde een wandeling van twee uur naar het station te kunnen vermijden. Tenslotte stemden zij toe, en beloofden met de andere zusters een novene voor deze weldoener te houden. Deze laatste, hoewel eerst menende dat het om een soort cake ging, was zeer ontroerd toen hij later vernam, dat zijn kleine dienst zó overvloedig zou worden beloond.

Intussen zou de een of ander hier kunnen opmerken dat het veel meer met de eisen der „efficiency" zou overeenstemmen als de zusters voor hun verre tochten zelf een auto trachtten te verkrijgen, waardoor zij dan tevens hun medemensen niet meer „lastig zouden behoeven te vallen". Ik geloof echter dat onze wereld zich gelukkig mag noemen, omdat deze vorm van „Middeleeuwse onbeholpenheid" nog niet dood is. Vanuit een hoger licht bezien verdient zij evenveel eerbied als een vliegende Kardinaal!

De Heer en Mevrouw J. Z. HERMANS de MARCHENA geven met blijdschap te kennen de geboorte van hun dochter.
ELSE MARIE
Curaçao, 15-1-37.

Opmerking.

Onderwijzer: Als de kinderen der Spartanen niet beloofden groot en sterk te worden werden zij dadelijk na de geboorte gedood."

Leerling: Hoe konden zij dat beloven, als ze nog niet praten konden?"

Grof.

Boer: „Wat! moet dat zoveel kosten, om mijn zoon voor 't examen klaar te maken. Voor dat geld kan ik een os kopen".

Onderwijzer: Doe dat, dan heb je er twee.

Aankomst en vertrek der schepen van 20-23 Jan. 1937

20	Ned.	Libertador	Maracaibo, Aruba	La Guaira
20	Duitsch	Caribia	Pto. Cabello	Pto. Colombia.
21	Duitsch	Heinz Horn	Pto. Colombia	Pto. Cabello
21	Ned.	Flora	Haiti	Aruba, Maracaibo
22	Ned.	Medea	Maracaibo	Pto. Cabello
22	Ned.	Libertador	La Guaira	Aruba, Maracaibo
23	Fransch	Colombie	Pto. Colombia	Pto. Cabello
23	Eng.	Ruahine	Panama	Londen

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

De Ver. Staten worden ernstig geteisterd door overstromingen van de Ohio en Missisippi.

Door ontbranding van celluloid ontstond er brand in de Hongkong express, waardoor meer als 77 personen verbrandden. De machinist merkte niets van de tragedie.

Z. H. Paus had een conferentie met 5 Duitse bisschoppen.

Duitsland heeft bepalingen gemaakt, dat ieder Duitser in het buitenland van de lichting 1917 in Duitsland voor militaire dienst moet opkomen. Bij weigering zullen zij bij latere terugkeer in Duitsland worden gestraft.

In Frankrijk is voor de Spoorwegen de 40 urige arbeidsweek ingevoerd. Men verwacht dat hierdoor 60.000 werkelozen zullen geabsorbeerd worden.

Bij de General Motors in de Ver. Staten is de staking nog steeds niet beëindigd.

Door de Mexicaanse bisschoppen is een gezamenlijk schrijven gepubliceerd over de opvoeding van de kinderen, en een waarschuwing tevens tegen het communisme en socialisme.

In Melbourne brak de grootste brand uit die men daar ooit heeft meegemaakt in de Victoriadokken. De schade bedraagt meer als een half millioen pond.

In Engeland heerst een ernstige griepepidemie: meer als 50% der kinderen zijn er door aangetast.

Van Barcelona worden door de Sovjets grote versterkingen aangebracht naar Malaga.

In Santander werden door de Roden zonder vorm van proces 253 gijzelaars doodgeschoten.

UIT NEDERLAND.

De in Nederland vertoevende legatie van de Sultan van Djokjakarta legde een krans op de graven van wijlen Koningin Emma en van Prins Hendrik.

Een wetsontwerp werd ingediend waardoor de minister van financiën gemachtigd zal zijn om de Nederlands-Indische schuld terzake van Nederlandse voorschotten tot een bedrag van hoogstens 25 millioen kwijt te schelden.

De directie van de Phohi deelt mede, dat vanaf 17 Janari wederom de 16.88 Meter golflengte voor de uitzendingen gebruikt zal word.

Volgens de mededelingen van het Centraal Bureau voor de Statistiek is de buitenlandse handel in Nederland toegenomen en zien wij dat de import in Holland thans 1017 millioen gulden bedraagt en de export 745 millioen. In 1935 waren deze bedragen resp. 936 en 675 millioen gulden.

Te Aerdenhout had een zeer ernstig auto-ongeluk nabij de spoorweg plaats. Een personenauto, waarin een uit vijf personen bestaande familie gezeten was, raakte in botsing met een Fordwagen en reed vervolgens te water. Hoewel er onmiddellijk hulp ter plaatse was, bleken de inzittenden, die in de geheel onder water verdwenen auto beklemd waren, bijna niet te bevrijden. Nadat enkele omstanders zich te water begeven hadden slaagde men er in de mensen aan land te brengen. Vier van hen bleken reeds overleden te zijn, een oude dame, die weliswaar zwaar gewond is, hoopt men nog in het leven te houden.

Uit Iglis wordt gemeld dat H. M. aldaar voor een kort vacantieverblijf aangekomen is. Het is nog niet bekend of het jonge paar zich later bij Haar zal voegen.

H. M. de Koningin deed een verklaring publiceren, waarin Zij mededeelde diep getroffen en erkentelijk te zijn voor de grote belangstelling en medeleven van Haar volk in al zijne geledingen en de wijze waarop blijk gegeven werd van deelen in de grote vreugde Harer kinderen bij gelegenheid van hun huwelijk. Ik wens langs deze wijze — daar afzonderlijke beantwoording niet mogelijk is — algemeen hartelijk dank te betuigen voor de mij toegezonden gelukwensen.

Volgens de Zweedse dagbladen betuigden de Zweedse premier en de minister van handel hun instemming met de uitlatingen van Minister Colijn betreffende een nauwere samenwerking met de Oslostaten.

Naar uit Berlijn gemeld wordt heeft men de uitlating van Mininster Colijn betreffende een nauwere samenwerking met de Oslostaten en de reis van de ministers Deckers en Gelissen naar het Noorden minder gunstig ontvangen. Volgens de Duitse pers zou een nieuw economisch blok, waar de Nederlandse minister President blijkbaar naar srteeft, nnadelig voor Duitsland kunnen zijn en dit te meer daar eerst kort geleden een handelsverdrag met Holland afgesloten is, waarin dit land bepaalde voorrechten verleend werden.

Het algemeen comité voor het algemeen comité voor het nationale huldeblijk deelt mede, dat de inzameling in totaal 640.000 gulden opgebracht heeft.

Te Stompwijk is een sportvliegtuig neergestort, waardoor het toestel geheel vernield werd.

De bestuurder de Heer Hoekstra brak een been, doch de passagier, de heer Bosch, werd op slag gedood. De oorzaak van het ongeluk is nog niet bekend. Waarschijnlijk was het vliegtuig, tengevolge van een motordefect, gedwongen te dalen en slaagde men er tengevolge van de weeromstandigheden niet in een landingsplaats te vinden.

Uit Krynicka wordt gemeld dat de Prinses en de Prins in goede welstand verkeren, en dat, nu de kleine moeilijkheden opgelost zijn door het verwijderen van de persfotografen en de journalisten, het verblijf in de Poolse wintersportplaats tot een waar genoegen is geworden.

Gisteren avond werd door Reuter melding gemaakt van een auto-ongeluk aan de Koningin overkomen in Iglis.

Aneta meldt heden morgen dat dit bericht erg overdreven is, en het slechts een kwestie is geweest van even slippen: waarbij zich de auto niet in de richting van de afgrond bewoog.

De Nederlandse kolonie te Rio de Janeiro verzond een ruiker Braziliaanse loutsbloemen per vliegtuig naar Europa. Speciale maatregelen zijn getroffen, zodat de bloemenkeur onmiddellijk doorgezonden kan worden en de ruiker een dezer dagen fris aangeboden kan worden.

Hare Majesteit de Koningin is voornemens om na Haar terugkeer uit het buitenland Haar intrek in het Paleis Huis ten Bosch te nemen.

Bij K.B. is aan de heer A. Ter Laan eervol ontslag verleend als burgemeester van Zaandam.

Uit het fonds gevormd door het bedrag dat de heer Deterding beschikbaar stelde aan de Duitse regering voor aankopen in Nederlandk werden reeds 10 millioen eieren betaald, die in de laatste weken naar Duitsland uitgevoerd.

SPORT.

Aneta verneemt uit Brussel dat de zesdaagse aldaar gewonnen werd door het Belgische koppel Aerts de Bruynecker. De Hollanders Jan van Kempen en Braspennix waren tweede met een ronde achterstand.

De keuze-commissie van de K.N.V.B. deelde mede, dat Andriessen door de „spilcursus" als opvolger gekozen is; hij had zich bereid verklaard om weer in het Nederlandse elftal mee te spelen als hij ervoor gekozen werd.

CVV — Xerxes 1—3; ADO — Excelsior 4—2; Ajax — Stormvogels 2—1; Ajax is reeds nu afd. kampioen door het verlies van DFC en gelijkspel van DHC. DFC — Blauwwit 3—5; DHC — RCH 1—1; KFC — DWS 2—3; Haarlem — Hermes DVS 7—4; VSV — VUC 3—2; Sparta — ZFC 1—0; HBS — Feyenoord 1—3; NEC — Wageningen 1—1; Enschede boys — Tubantia 3—2; ZAC — PEC 4—3; Heracles — AGOVV 4—2; Go-Ahead — Enschede 2—1; MVV — NAC afgekeurd. NOAD —Juliana 1—1; Bleyerheide — BVV 3—1; Roermond — Eindhoven 1—3; Achilles — Hoogezand 7—0; Veendam — Be Quick 1—3; Friesland — HSC 2—5. Ofschoon Ajax beter spelend dan Stormvogels was de kampioen niet overweldigend in de meerderheid. Het spel van Stormvogels was iets matter. Ook van Ajax's kant weinig zachtzinnig. Van Reenen maakte op fraaie wijze het eerste doelpunt. Diepeneek 2de uit strafschop wegens haken. Voor de rust Stormvogels 1 doelpunt.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen

VAN

"De Curaçaose Voetbalbond."

STAND DER KNOCK-OUT WEDSTRIJDEN „MADURO-BEKER".

Zondag 17 Januari 1937.

Be Quick	1	Scherpenheuvel	0
Jong Curaçao	0	Transvaal	1
Feijenoord	1	Be Quick	
M.Y.O.B.	0	Feijenoord	
		gewonnen door Be Quick met penalties	
P.S.V.	0		
Hollandia	1	Atletico	1
		Hollandia	0
Atletico	1		
D.D.V.O.	0	Hercules	0
		Transvaal	2
Asiento			
Hercules			
gewonnen door Hercules met penalties			

MUNDO NOBO

Dinsdag 19 Januari

5 — 5.30 n.m.

Volharding) H Jong Holland)

MUNDO NOBO

Woensdag 20 Januari

5 — 5.30 n.m.

R.C.C.) G S.U.B.T.)

MUNDO NOBO

Vrijdag 22 Januari

5 — 5.30 n.m.

Winnaar G) L Winnaar H)

MUNDO NOBO

Zondag 24 Januari.

9 — 9.30 v.m.

Transvaal) M Be Quick)

9.40 — 10.10 v.m.

Atletico) N Winnaar L)

4.30 — 5.35 n.m.

Winnaar M) finale Winnaar N)

WEDSTRIJD-UITSLAGEN.

Zondag, 17 Januari 1937.

Jong Holland 1 — S.U.B.T. 1 0—1

COMPETITIE-STAND.

A-klasse:	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	tegen	Punten	Gem.
R.C.C.	7	5	2	0	8	2	12	1.71
Jong Holland	6	4	0	2	10	4	8	1.33
S.U.B.T.	7	4	1	2	6	4	9	1.28
Asiento	7	4	0	3	14	9	8	1.14
Volharding	7	2	2	3	10	9	6	0.85
Scherpenheuvel	7	1	3	3	6	10	5	0.71
Hercules	6	0	3	3	3	11	3	0.50
Transvaal	7	[illegible]	3	4	5	13	3	0.42

Afgeschreven als lid van Transvaal: A. van Lit.

Afgeschreven als werkend lid van Volharding: J. van Geffen.

Ingeschreven als werkend lid van R.C.C.: L. Thomas.

Ingetrokken door de vereniging R. C.C. de schorsing van hunne leden E. Krips en N. Vera.

Afgeschreven als lid van R.C.C.: J. Garrel.

Ingeschreven als werkend lid van Hollandia: J. Garrel.

Het ligt in de bedoeling van de 1ste Secretaris om twee of driemaal per maand aan de verenigingen per circulaire interessante mededelingen te doen. Deze zullen omvatten b.v. speltechniek zoals weergegeven in de Sportkroniek e.d. periodieken, in de praktijk gebleken slechte opstellingen, en verder alles wat op voetbalgebied van waarde kan worden geacht.

Zij die dergelijke mededelingen hebben, worden verzocht deze aan de 1e Secretaris te willen doen toekomen. De aandacht wordt er echter uitdrukkelijk op gevestigd dat alleen **die** berichten en mededelingen zullen worden opgenomen, die door de samensteller van belang worden geacht.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, **de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181,** telefoon 640.

VAN CHICAGO. Een straattoneel van Chicago gedurende de zakentijd van de dag.

PETROLEUM.

Nieuwe populaire wetenschappelijke uitgave.

Tot een van de meest belangrijke grondstoffen moet stellig gerekend worden de petroleum. Niet alleen om de talrijke bijproducten, die uit ruwe olie door destillatie of cracking worden verkregen, alswel om het feit, dat de olie van zo grote betekenis is geworden voor de wereldeconomie. Zowel in tijden van oorlog als in tijden van vrede speelt dit product de hoofdrol. En er is haast geen enkele bedrijfstak meer op te noemen, die de olie of benznie niet bezigt voor drijfskracht, transport, verwarming of anderzijds.

Enigszins merkwaardig is het dan ook, dat de Hollandse literatuur over een zo belangrijk product betrekkelijk schaars is. Inderdaad bestaan er enkele werken in de Nederlandse taal op dit gebied, doch meestal betreft dit meer vakliteratuur ofwel worden de diverse problemen zo deskundig en zakelijk beschreven, dat zij voor de leek elke belangstelling missen om de eenvoudige reden, dat deze de nodige en uitgebreide kennis van feiten en vaktermen, welke voor het lezen van dergelijke werken noodzakelijk is, mist.

De nieuwe uitgaven „Petroleum" *) van de N. V. Het Nederlandse Boekhuis te Tilburg beoogt nu de belangstelling van de leek te winnen voor het product petroleum en al de problemen, welke zich dagelijks voordoen. Dit werk van de heer L. Nauwelaerts behandelt de stof daarom op een geheel eigen wijze, zeer overzichtelijk en populari. Een ieder, die zich op het zo belangrijke terrein van de olie wil oriënteren kan het dan ook ter hand nemen. De omvangrijke stof is systematisch verwerkt en door de hier en daar gezellige en boeiende verteltrant wordt het werk prettig leesbaar.

In verband willen wij o.a. de aardige passage citeren, welke de schrijver in zijn boek gewijd heeft aan de jeugd van de bekende en zo juist als directeur-generaal van de Koninklijke afgetreden Sir Henry Deterding.

„Het was in 1865. Rond het tijdstip, dat de Amerikaanse petroleum de wereld begon te veroveren, werd te Amsterdam een jongetje geboren; een alledaagse geschiedenis, die niets wereldschokkends voorspelde. Groot was de vreugde van de gelukkige vader, een kapitein ter grote vaart, bij zijn terugkeer van een reis naar Sumatra te vernemen, dat zijn grote wens een derde zoon eindelijk vervuld was. Drie jongens.

Papa Deterding peinsde over de toekomst dezer drie telgen en vooral over het lot van zijn jongstgeborene, die, vóór hij later de beroemde naam van Sir Henry Deterding droeg, in de registers van de Burgerlijke Stand van Amsterdam stond — en nog steeds staat ingeschreven als Spatular Deterding. De oudste zou beslist geneesheer worden, de tweede zou in dienst treden van het Nederlandse leger en de jongste zou, naar men hoopte eens het beroep van zijn vader kiezen en de oude traditie der Hollandse zeevaarders hoog houden.

En de neigingen van de kleine jongen schenen zich inderdaad te zullen ontwikkelen in de richting van vaders wens: de jonge Deterding was een knap scholier met veel aanleg voor aardrijkskunde, en die frisse gezondheid en levenslust paarde aan een opmerkelijke fantasie. Deze verbeeldingskracht van Deterding, hoezeer is ze hem te pas gekomen, toen hij de Nederlandse ondernemersgeest stelde tegenover de machtsontplooing van een land honderdmaal groter dan zijn vaderland.

Doch het grillige lot beslist. Als Spatular Deterding tien jaar oud is, verliest hij zijn vader, die plotseling sterft na een lange reis naar Indië. Een paar jaar later vallen alle plannen in duigen. Het kleine kapitaal, nagelaten door vader Deterding, blijkt onvoldoende om de opvoeding van drie jongens te voltooien. Er moet kost wat kost gezocht worden naar inkomsten en de jongste Deterding neemt op twaalfjarige leeftijd het kloeke besluit, de handen uit de mouwen te steken. Zijn prille jeugd is geweest zoals die van zovele beroemde mannen: bezaaid met distels en doornen. Hij wordt eerst leerjongen bij een reclameschilder te Rotterdam. Daarna is hij een tijdlang kantoorjongen bij een wisselagent aan de haven. Later gaat hij, bescheiden, doch zeker van zijn taak, antichambreren bij de Twentse Bankvereniging en krijgt een betrekking van jongste bediende. Op het einde der maand brengt hij triomfantelijk 15 gulden naar huis. Het was nog in de tijd der tien- tot twaalfurige werkdagen. De jonge Deterding komt 's avonds rond negen uur thuis, half versuft van het kantoorwerk, vermoeid van de bankroutine. Toch geeft hij geenszins de moed op en weet zich door eigen studie datgene eigen te maken, wat de tegenspoed hem niet gunde. Zes jaar na zijn aanstelling bij de Twentse Bank zien wij hem als volwassen bediende aan de boekhouding met een flink salaris van 150 gulden in de maand. Als hij de leeftijd van 22 jaar heeft bereikt, is er geen onderdeel van het bankbedrijf, dat hem vreemd is. Doch steeds leeft er in de [illegible] vader, kapitein ter grote vaart, heeft geerfd: het verlangen naar brede horizonten, het zoeken naar nieuwe mogelijkheden: onwillekeurig groeit in hem een dubbele persoonlijkheid, de ontdekker en opbouwer. De groene ramen van de Twentse Bank beletten hem verder te zien in het brede leven en hij besluit zijn kans te wagen.

In 1888 schrijft de Nederlandse Handel Mij. een vergelijkende wedstrijd uit voor een betrekking. 180 Candidaten bieden zich aan, waar tussen ook Deterding. De jonge Deterding wordt de gelukkige."

De meer ingewikkelde problemen weet de schrijver eveneens zo smakelijk mogelijk en „licht verteerbaar" op te dienen. Daarbij stonden hem adviezen en inlichtingen ten dienste van een zeer bekend Nederlands expert op gebied van petroleum, die in Noord-Amerika jaren lang het gehele bedrijf der Koninklijke Shell organiseerde en leider was van groots opgezette exploraties. Volledigheidshalve is het werk aangevuld met tal van tabellen en aantekeningen alsmede met een uitslaande kaart en 30 foto's.

Het doel van het boek is, volgens de schrijver „enkele der talrijke aspecten van het petroleumvraagstuk te belichten, te doen zien hoezeer het vloeibare goud beslag heeft gelegd op de duizenden uitingen van het moderne leven en hoe sterk het de politieke drijfveren der moderne staten beïnvloedt. Want de geheimzinnig groene vloeistof is thans geworden tot een wereldmacht, wier invloed op de groei of de vernietiging van alle cultuur en beschaving even groot is, als die van goud en van kolen".

Wij menen, dat de schrijver met het boek „Petroleum" zijn doel bereikt heeft, en dat het werk een welkome aanvulling vormt in de lijst van Nederlandse boeken welke over petroleumproblemen handelen.

*) Petroleum, door L. Nauwelaerts. Uitgave van de N. V. Het Nederlansche Boekhuis Tilburg. Ingenaaid *f* 2.50. Gebonden *f* 3.50.

WETENSWAARDIGHEDEN.

Reportage.

In de journalistiek onderscheidt men de kleine en de grote reportage, waarbij men tegenwoordig nog kan voegen de „superreportage". Tot de eerste categorie behoren de stadsreporters en de verslaggevers van gemeenteraadszittingen, enz. De tweede soort heeft een veel ruimer gebied te bestrijken en reist naar alle delen van het land, waar maar iets naar hun gading is. De derde groep bestaat uit penvoerders voor wie op de wereld geen grenzen bestaan.

Nu eens zenden zij hun redactie hun berichten en telegrammen vanuit Petrograd of Yokohama, dan weer van Buenos Aires of San Francisco, al naar het belang van bizondere gebeurtenissen in die steden. Deze heren zijn echter weeldeartikelen die alleen grote kranten zich kunnen veroorloven. Maar deze grootreporters zijn evenmin voor het opscheppen want de eisen die men hun stelt zijn niet gering.

Uitgebreide talenkennis, een ijzeren gezondheid, moed, aanpassingsvermogen en zelfvertrouwen zijn nog maar enige van de meest voor de hand liggende eigenschappen, zonder welke zij het niet kunnen stellen. Bovendien moeten zij in staat zijn het vertrouwen te winnen van de kopstukken in de verschillende landen; wie niet met mensen van uiteenlopende geaardheden een intelligent gesprek kan voeren over de meest uiteenlopende zaken, is voor de superreportage ongeschikt.

Een groot reporter geniet onvermijdelijk spoedig een vermaardheid die hem door zijn kleinere collega's benijd wordt. Een voorbeeld van dit genre is de Nederlander, Dr. M. van Blankenstein van de Nieuwe Rotterdamse Courant, hoewel men deze evengoed een reizend correspondent kan noemen.

Grote bekendheid op dit gebied verwierf zich de laatste jaren de Fransman Antoine Zischka, die, nauwelijks dertig jaar oud, reeds viermaal de wereld rond heeft gereisd. Veel van deze reizen doet hij in zijn vliegmachine die hij zelf bestuurt. Hij was redacteur van de Neue Freie Presse te Weenen, correspondent van de Politiken te Kopenhagen, en van de World te New-York. Hij reisde als cameraman voor de Paramount News en vertrok in 1931 voor l'Intransigeant van Parijs naar China, waar hij de overstromigen van de Yang Tse Kiang beschreef. Voor l'Intran was hij de eerste correspondent in Mandschoukouo gedurende 1931—1932. Voor de Paris-Soir bezocht hij Zuid-Amerika, Brazilie en het oorlogsterrein van de Gran-Chaco.

Intussen schreef hij verschillende boeken die een wereldbekendheid verworven hebben door vertaling in meerdere talen, o.a. Le Japon dans le Monde (Japan Wereldveroveraar), Oorlog om Ethiopië, De geheime Oorlog om de Petroleum, enz.

Deze „sterren" uitgezonderd, genieten de reporters anders over het algemeen weinig aanzien bij het publiek en hoewel hij de laatste jaren wel wat meer gewaardeerd wordt, is zijn beloning aan geld en eer nog steeds niet groot.

L.

Aan de toog.

— Deze borrel bestaat waarschijnlijk uit een mengsel van lampolie en cayennepeper.

— Het valt me tegen, dat jij en jouw smaak niet gemerkt hebt, dat er ook nog frambozenwijn bij zit.